

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212209908
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212209908.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou, PhD. v právnej veci navrhovateľky: F. P. J., nar. XX.XX.XXXX, T. XX, Bratislava, proti odporkyni: U. P. O., sudkyňa Okresného súdu Bratislava II, Drieňová 5, Bratislava, zastúpená advokátskou kanceláriou MGA IURIS s.r.o., Pri starej prachárni, 10, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť odporkyni náhradu trov konania 679,74 € k rukám advokátskej kancelárie MGA IURIS s.r.o. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 4. 5. 2012, doplneným podaním doručeným súdu dňa 28. 5. 2013, domáhala aby súd zaviazal odporkyňu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 284,54 euro s príslušenstvom od 8. 6. 2009 a náhrady nemajetkovej ujmy 5 000 euro s príslušenstvom od 8. 6. 2009. Vo svojom návrhu uviedla, že samosudkyňa Okresného súdu Bratislava II JUDr. P. O. ako zákonná sudkyňa prejednávala právnu vec vedenú pred Okresným súdom Bratislava II pod spisovou značkou XXC/XXX/XXXX - návrh na vydanie súdneho rozhodnutia o úprave práv a povinností vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka. JUDr. P. O. predmetnú právnu vec vytýčila až 2 mesiace po rozvode manželstva navrhovateľky a jej manžela, teda po zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva. Bolo teda pochopiteľné, že navrhovateľka svoj návrh v konaní XXI. vzala v zákonnej lehote, do prvého pojednávania späť a žiadala konanie zastaviť. V návrhu tiež žiadala vrátiť súdny poplatok. Odporkyňa ako sudkyňa jej žiadosti vyhovelá, konanie zastavila a vrátila jej súdny poplatok. Napriek tomu

2

17C/95/2012

dňa 15. 1. 2010 odporkyňa pojednávala s protistranou v neprítomnosti navrhovateľky a vyprodukovala uznesenie, ktorým zaviazala navrhovateľku povinnosťou zaplatiť v konaní XXC/XXX/XXXX protistrane náhradu trov konania vo výške 180,74 eura, čo sa neskôr stal zároveň podkladom na exekučné konania a tým došlo k morálnemu, zdravotnému a majetkovému poškodeniu navrhovateľky v exekučnom konaní na 284,54 eura a zároveň zatiaľ nevyčísliteľnej finančnej čiastky, ktorú sudkyňa JUDr. P. O. umožnila odporcovi v konaní XXC/XXX/XXXX tunelovať.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 23. 12. 2013 namietala nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, poukazujúc na ustanovenia §§ 2, 3 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď navrhovateľka si uplatňuje v konaní náhradu škody, ktorá jej mala byť

spôsobená procesným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II v občianskom súdnom konaní voči vec prejednávajúcej sudkyňi, avšak správne mal návrh smerovať voči štátu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, právneho zástupcu odporkyne, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu spisovej značky XXC/XXX/XXXX a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka podala dňa 8. 6. 2009 na tunajší súd návrh proti odporcovi G.. F. J. (v tom čase manžel navrhovateľky), ktoré konanie bolo vedené pred Okresným súdom Bratislava II v Bratislave pod spisovou značkou XXI. a pridelené bolo zákonnej sudkyňi JUDr. P. O.. Návrhom sa domáhala dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania podľa § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že medzi nimi ako manželmi existovali nezhody o právach a povinnostiach vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd vytýčil termín pojednávania na 15. 1. 2010. Podaním, doručeným súdu dňa 14. 1. 2010, t.j. deň pred termínom pojednávania, zobrala navrhovateľka návrh v konaní XXC/XXX/XXXX späť a konanie žiadala zastaviť, keďže manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 5. 11. 2009, právoplatným dňa 2. 12. 2009. Na termín pojednávania dňa 15. 1. 2009 sa dostavil odporca spolu s právnu zástupkyňou, ktorá si uplatnila trovy konania. Uznesením zo dňa 15. 1. 2010 súd konanie XXC/XXX/XXXX zastavil, navrhovateľke vrátil súdny poplatok a zároveň ju zaviazal povinnosťou na náhradu trov konania odporcovi vo výške 180,74 euro podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. to dôvodiac tým, že navrhovateľka mala dostatok časového priestoru na to, aby návrh na začatie konania o úpravu práv a povinností k veciam patriacim do BSM vzala späť v dostatočnom predstihu, aby súd termín pojednávania mohol zrušiť, kedy by nevznikli žiadne trovy protistrane. Proti uvedenému uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie, Krajský súd v Bratislave svojím uznesením zo dňa 28. 4. 2010 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že sa pridriava písomne podaného návrhu a je toho názoru, že odporkyňa ako veci prejednávajúca sudkyňa v konaní 51C/120/2009 napriek tomu, že navrhovateľka žiadala konanie zastaviť, pojednávala s protistranou a vyprodukovala uznesenie, ktorým konanie zastavila, avšak navrhovateľku zaviazala povinnosťou zaplatiť protistrane trovy právneho zastúpenia. Následne bolo voči navrhovateľke začaté exekučné konanie na zaplatenie celkovej sumy 284,54 eura. Týmto konaním mala odporkyňa umožniť bývalému manželovi navrhovateľky, aby naďalej

3

17C/95/2012

tuneloval peniaze patriace do BSM, čím minul zo spoločného majetku sumu takmer vo výške 25 000 000 SK. Navrhovateľka mala zato, že konanie odporkyne bolo v rozpore so zákonom o sudcoch a príslušenstvách, ustanovení zákona o zastavení konania. Odporkyňa mala v konaní spôsobiť prietahy, keď pojednávanie vytýčila oneskorene, nezabezpečila si kontaktné údaje od odporcu, konala napriek tomu, že navrhovateľka vzala návrh späť, z ktorého dôvodu zodpovedá podľa § 16 ods. 1 zákona číslo 514/2003 za škodu ktorá vznikla navrhovateľke. Táto škoda má pozostávať z nasledovných položiek:

- náhrada trov právneho zastúpenia, na ktoré bola navrhovateľka zaviazaná uznesením v konaní XXC/ vo výške 180,74 €,
- súdny poplatok za poverenie na vykonanie exekúcie 16,50 € + príslušenstvo,
- odmena exekútorovi 54,62 € + príslušenstvo.

Spolu teda škoda vo výške 284,54 € a zároveň mala navrhovateľke vzniknúť aj nemajetková ujma, ktorú žiadala priznať vo výške 5 000 €.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní súdu uviedol, že s návrhom nesúhlasí, tento žiada v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok vecnej pasívnej legitimácie odporkyne. Odhliadnuc od toho poukázal na uznesenie vo veci XXC/XXX/XXXX, ktoré bolo vynesené v súlade s správnymi predpismi, čo napokon vyplýva aj z potvrdzujúceho uznesenia odvolacieho súdu. V ostatnom sa plne pridriaval svojho písomného vyjadrenia.

Zákon číslo 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci (§ 1 písm. a).

Podľa § 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov na účely tohto zákona, výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

Orgán verejnej moci je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci. Podľa § 3 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody,

4

17C/95/2012

ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný).

Citované ustanovenia § 3 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zakotvuje absolútnu objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi štátu pri výkone verejnej moci a za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone verejnej moci, na ktoré bol prenesený výkon štátnej správy podľa osobitného predpisu. Keďže subjektom zodpovednosti je štát a zákon určuje ktoré orgány sú oprávnené za štát v zodpovednostných vzťahoch vystupovať, je vylúčené aby si navrhovateľka svoje právo uplatňovala voči vec prejednávajúcej sudkyňi. Ak sa navrhovateľka domáhala náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nezákonného rozhodnutia súdu v občianskom súdnom konaní podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, je aj v tomto prípade pasívne legitimovaný štát, v mene ktorého vystupuje Ministerstvo spravodlivosti SR.

Poukazujúc na jednoznačné znenie zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, dospel súd k záveru, že označená odporkyňa nie je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, z ktorého dôvodu bol návrh pre nedostatok vecnej pasívnej legitimácie zamietnutý.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a zaviazal neúspešnú navrhovateľku povinnosťou zaplatiť odporkyňi ako úspešnej účastníčke trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou za tri úkony právnej pomoci (1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia, 2. písomné vyjadrenie k návrhu, 3. účasť na pojednávaní dňa 17.06.2014). Podľa § 13a ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), § 13 ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. jeden úkon právnej pomoci predstavuje 180,93 €, réžijný paušál 2 x á 7,81 €, 1 x 8,04 €, 20 % DPH. Spolu trovy právneho zastúpenia 679,74 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

5

17C/95/2012

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.